

EL PROGRAMA

Publicació del Comitè Comarcal Federalista del Baix Empordà. - Surt els diumenges

Tercera Epoca

Sant Feliu de Guixols, 10 Setembre 1933

Núm. 119

L'ensenyament públic

El dia 1 de Gener, segons el decret de regulació de la Llei de Congregacions, cessaran en l'exercici públic de l'ensenyament les ordres religioses dedicades a tal ministeri. L'ensenyament públic des de l'any 1934 es mantindrà sota la tutela i el control de l'Estat, devinguent absolutament laic i aconfessional.

Aquest traspàs representa un acte fonamental per a la cultura espanyola. No cal palesar la seva transcendència perquè pel sol fet d'arrebassar de les ordres religioses el predomini que exercien en el ram de l'educació, predomini que ha durat segles, que s'ha impregnat amb força infiltradora en el caràcter i en les consciències fràgils d'una part del poble, per aquest sol fet forma l'inici d'una silenciosa revolució en l'esperitualitat espanyola.

La transformació de l'ensenyament públic, de virtualment catòlic com era, en laic, que serà d'ara endavant, té un abast considerable. Amb ella anirà desfent-se paulatinament—no volem caure en la candidesa de creure que automàticament restarà anorreat—el domini que el catolicisme, en les seves variades manifestacions congregacionistes, imposava en la joventut nacional.

Anirà desfent-se malgrat totes les arts i els *camouflages* que empren suara els religiosos per a sotstreure's del compliment de les lleis, malgrat els canvis i combinacions que es realitzen extralegalment per a burlar els efectes de lo legislat en aquest aspecte.

Es innegable que l'influència i la força que durant tant temps han palesat els professants catòlics arrela, en la seva gran part, de l'adhesió i la protecció rebudes de l'Estat espanyol. Sense elles, no hauria existit la mena de monopoli que en matèries d'ordre moral s'ha mantingut a Espanya a favor del catolicisme.

No és que desconexem ni oblidem l'ajut particular que ha rebut. La labor de captació ha estat feconda en aquest sentit. Moltes herències, bastants fortunes han passat quasi miraculosament de les arques profanes a les arques religioses.

Però, sense l'incondicional, la cega sotsmissió de l'Estat a les conveniències i filtracions, sense l'ajut pecuniari i legal de l'Estat, la propaganda i els efectes d'aquesta propaganda no haurien assolit els termes i l'abast amb que s'han distingit fins l'actualitat.

Cal ara que el Govern i els Municipis es donguin compte de la necessitat de que el traspàs de l'ensenyament es pugui fer arreu com una solució de continuïtat.

Que els pobles afectats pel canvi, que són molts, no existeixin entrebancs per a facilitar l'ordre de transformació.

Allà on existeixi un col·legi o una comunitat religiosa dedicada a l'ensenyament s'ha de substituir automàticament per col·legis seglars.

A aquest fi s'han creat les juntes provincials mixtes per a ordenar semblants conflictes. I el cens escolar que a cada poble s'ha format, ajudarà molt a escometre la labor del traspàs.

Convé, per tant, que cada Municipi tingui cabal de l'importància que posseeix aquest fet i esmerci tots els seus profits i tot el seu esforç per a solucionar-lo.

El Municipi de St. Feliu, malgrat la seva situació especial en relació a l'estat financer, està treballant ardidament en promoure l'adequada solució. Segons referències, és propòsit de la C. Gestora que, en arribar a 1er. d'any, límit legal del traspàs, compti el poble amb mitjants per a que no es trobi a mancar, en l'exercici material de l'ensenyament públic, els actuals centres religiosos a ell dedicats.

Semblants resultats pràctics són els que han de fer efectives les intencions propugnades per l'Estat en legislar en el sentit i abast que palesa la Llei que comentem.

Actualment, no són els verbalismes i els bons propòsits teòrics els que tenen valor.

Són els actes i les realitzacions.

El Tribunal de Garanties

Les eleccions per a cobrir les places de caràcter electiu que corresponen a la formació del Tribunal de Garanties Constitucionals es celebraran diumenge en els Ajuntaments espanyols, excepte a Catalunya.

Cada Ajuntament tenia dret a un vot com a mínim. Era, en conseqüència, una elecció en segon grau.

S'ha volgut donar a aquestes eleccions un caire polític, com una mena de recompte de forces actives.

No participem de tal criteri, ni creiem hagin tingut l'abast que en pura essència democràtica es pretèn donar-los-hi.

Cal tenir present que la gran part dels actuals Municipis espanyols són d'elecció anterior a la República. Es cert que en les ciutats triomfà l'esperit liberal de manera inequívoca. Però, també ho és que el llast monàrquic dels pobles rurals no ha pogut neutralitzar-se encara i que si no hagués estat pel vigorós impuls de la consciència democràtica palesada en les poblacions de major importància de la península, a hores d'ara subsistiria el règim que el 14 d'Abril s'esmicolà per sempre més.

Es precís, doncs, pendre amb sentit relatiu el resultat d'aquesta comentada elecció.

I, especialment, treuren una conseqüència al·lisonadora. En els pobles, cal un aglutinant per a sostenir enfront la reacció una barrera eficaç d'oposició.

Disgregades les forces republicanes no podran assolir mai la virtualitat imprescindible per a desfer els quadros uniformats de les dretes espanyoles que es mantenen en peu de guerra en els districtes rurals.

Ultra aquesta experiència, hom ha pogut palesar en l'elecció esmentada un fet verament instructiu que reflexa pràcticament, de manera indubitable, sense subtilesces ni enganys, la consistència moral de determinades fraccions polítiques.

Ens referim concretament al cas March i a la Lliga.

Es senzillament vergonyós el resultat de l'elecció de Mallorca que dona el triomf a un home de la estructura ètica de Joan March. Però, és doblement indigna l'actitud dels elements mallorquins afectes a la Lliga de Barcelona, que segueixen les

inspiracions del diputat Estelric, en sumar-se amb els incondicionals del contrabandista March, ajudant al seu triomf i proporcionant un home de la seva col·lectivitat per anar en candidatura amb ell.

Una vegada més s'ha posat a prova l'evidència de la moralitat política de la Lliga. Per a ells no existeix altre principi d'ètica que el de protegir i fomentar interessos.

Els interessos per damunt de tot. Encara que, com en el cas present, l'opinió els vegi de bracet amb un home repudiat moralment, vertader capità de *gangsters*, del qual Jaume Carner, en una sessió memorable del parlament espanyol, digué que «o la República acabava amb ell, o ell acabaria amb la República.»

Homenatge a Santaló

El dia 24 de Setembre tindrà lloc a Girona l'homenatge al diputat Miquel Santaló, per a regradar-li el continuat i valuós esforç amb que ha acomplert la seva labor política al Parlament.

S'ha constituït un Comitè d'Honor i el Comitè local de Girona ha pres cura de l'organització de l'acte. Les inscripcions, que es cotitzen al preu de 2 pessetes, poden fer-se en el Centre d'Unió Republicana de Girona.

L'homenatge a Miquel Santaló consistirà en dues manifestacions ben escaients.

Al matí del dia assenyalat s'ofrenarà a l'homenatjat un àlbum de signatures i es procedirà a la creació de la institució «Beca Santaló», iniciada per aportació popular.

A la tarda, a les 4, en el Centre d'Unió Republicana de Girona tindrà efecte un gran acte públic, en el qual, amb l'homenatjat, hi prendran part remarcades personalitats d'E. R. de C.

De tot cor ens adherim al merecut homenatge i, especialment, al caire que li dona la creació de la «Beca Santaló», tan adient al caràcter de la personalitat que es vol festejar.

Si en tots els homenatges personals o representatius es procedís a deixar-hi l'empremta de signes tan benefactors com l'esmentat, no caurien disortadament en la ingravidesa d'ésser, sovint, efímers com els meteors.

Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA / Pelai, 42

Delegació
de
Sant Feliu de Guixols

COMPRA - VENDA DE VALORS
CUSTODIA DE VALORS
NEGOCIACIÓ DE CUPONS
COMPTES CORRENTS AMB PESSETES
I MONEDA EXTRANJERA
I TOTA CLASSE DE OPERACIONS
BANCARIES

Destileries BONET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Unic fabricant de les especialitats:

Gran licor ESTOMACAL BONET i Anís refinat EL TROMPO

Premiat amb Diploma d' Honor i Medalla d' Or en l' Exposició de Paris en 1897. Membre de la Societat de Industrials i Inventors de Paris. Gran Diploma de Honor i Medalla d' Or en l' Exposició de Barcelona de 1912.

Es ven

Botiga
de comestibles
i pesca salada

Acreditada i centrada

RAÓ: A la nostra Administració.

Temes socials

III

Esser obrerista no vol pas dir veure's obligat irremeiablement a pertanyer a un partit de classe. Amb Sebastià Clara direm que de «partits de classe», no n'hi han. I si volguéssim esprèmer fins que es pogués la nostra tesi, gairebé podríem dir que els únics que poden conformar un partit netament «de classe», són, precisament, aquells que més en semblen allunyats: les dretes. Així com la part esquerra el mateix la formen els extremistes de la banda considerada socialment inferior com alguns dels elements del pol socialment oposat, la banda dretana no poden conformar-la ningú més que aquells que tenen interessos creats a defensar, o bé aquells altres que per a poder medrar sense la necessitat del delictes, es canvien la camisa de color sense tenir en compte l'estètica... i a vegades ni l'ètica tampoc. Els uns sobreposen, doncs, la seva condició social a la pròpia concepció dels principis i els altres, per damunt del principi de dignitat hi fan volejar la fantasia de llur estòmac.

Jo sóc partidari de l'acció política. Crec que la política pot i deu arribar fins a les més atrevides concepcions de filosofia social. Diré més: gairebé considero que únicament per mitjà de la política netament d'avançada es pot encarrilar d'una manera normal i fins i tot lògica la tasca de renovació que s'està gestant des de fa dos segles, mort el feudalisme quan la revolució francesa, ja que la renovació aquesta, donada la manca de preparació de les masses, cal que vingui armònicament, a dossis segons les possibilitats engolidores de que gaudim, i no a riudes tal com assenten els predicadors de la formosa doctrina llibertària.

No ens endinsarem pas, ara, a parlar de la manca de cultura social de que vivim carents, ja que tampoc ho han fet els Sindicats quan han parlat de que la revolució social seria un fet així que la massa proletària tingués una concepció justa del paper a jugar en aquest moment, no com a factor històric, sinó com a aquell combustible purificador que en fer ús del fulminant revolucionari devia de portar a trets la paradoxa d'una harmonia a bufetades. Un altre dia parlarem de la tasca cultural que deurien fer els Sindicats a base de conferències, de controvèrsies, de curssets de sociologia, curssets pràctics de tècnica preparatòria per a que cada obrer es millorés en el seu ofici respectiu. Ara no parlarem de dita cultura perquè estem comentant una polèmica entre dos homes representatius dintre de l'obrerisme, perquè no estariem en caràcter, ho guardem per a un altre dia, però si volem fer ressaltar per a ruboritzar a tots els que gosen a parlar de revolucions socials igualatòries de drets, de confraternització humana pel camí de la violència, que la massa obrera, en les seves mans fa dotzenes d'anys, avui dia està en pitjors condicions en el que antany a la cultura social que abans de parlar-li ningú de revolució. Abans era una mentalitat verge. Avui és una mentalitat viciada. Heus ací la magna obra dels revolucionaris a ultrança!

Fusteria Mecànica de JOSEP JUBERT

GARCIA HERNANDEZ, 21 I 25 - SANT JOAN DE PALAMÓS

Tancat

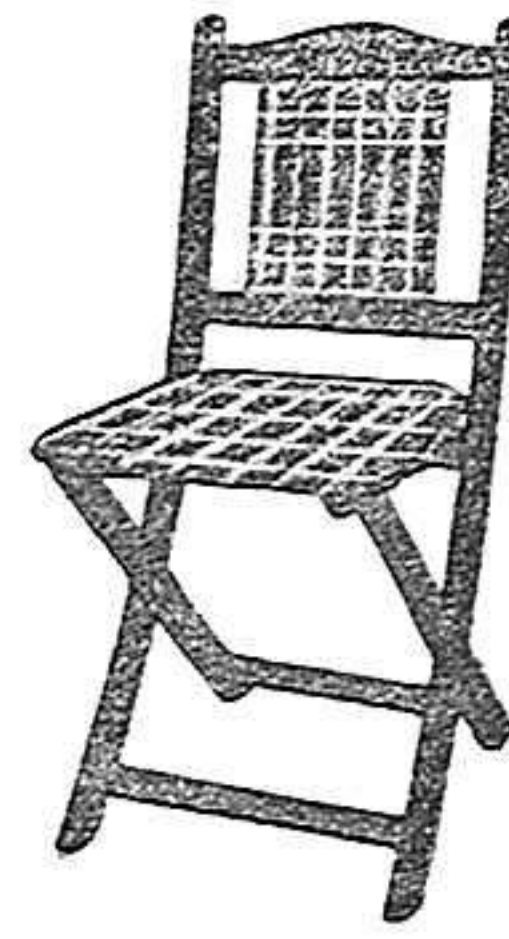
Obert

Especialitat
en la
construcció de
seients propis
per a bars
i restaurants

Preus
reduïts

Tancat

Obert

Seguim la trajectòria de la controvèrsia entre Pestaña i Clara.

Diu Pestaña: «La Esquerra no resoldrà el grave problema de la crisi econòmica».

Clara respon: «No creiem, però, ni hem cregut mai que l'Esquerra Republicana hagi de portar a cap una transformació radical de l'economia política actual».

Cal reconèixer que l'Esquerra ni cap partit polític (apart del més social que polític que formen els comunistes) ha assentat jamai la profecia absurda de que la seva actuació hagi de resoldre, indefectiblement, el gran problema social. En tot cas, com atreviment màxim, hem dit que laborant la revolució de cara a un sector determinat de la societat s'arribaria a una concepció més humana del dret a la vida i a un resultat més equitatiu per a suprimir aquestes diferències tan absurdes que socialment ens separen. S'arriba, en la nostra teoria a traçar un camí revolucionari, però no a establir una terapèutica infalible. Pestaña peca, doncs, d'hiperbòlic.

Pestaña diu que l'Esquerra, en quan intenti fer «grandes cosas» xocarà amb «...los intereses creados, con las reglas jurídicas, con la mentalidad de una parte de sus componentes...» i que si es vol mantenir fidel a les seves promeses haurà de saltar per damunt de tot i escombrar-ho. Pregunta, després, si podrà resistir aquesta prova.

Clara respon: «...en el sí de l'Esquerra Republicana no hi ha divisions majoritàries ni minoritàries sinó que, com a totes les organitzacions, hi ha criteris sobre determinades qüestions, compartits per un menor o major nombre de militants». I bé, vol Pestaña algun partit amb cara i ulls que no tingui, sigui de dreta, de centre o d'esquerra, en el seu sí aquestes tres corrents que formen la seva vitalitat; ha vist en Pestaña algun partit que no evolucioni, segons els directius que el governin en determinats períodes més vers a un costat més a l'altre? La Confederació mateixa en mans d'una gent reposada (recordem de l'any 18 fins el 23), respongué, en cert període, a una finalitat. Avui dia en mans d'uns extremistes tan estridents com ho són els de la F. A. I., aparentment la Confederació respon a una trajectòria distinta. Però no té la Confederació un principi únic al que tant diuen res-

pondre els de la F. A. I. com els dels Trenta? Pot ésser els dels Trenta no formaren quan encara no s'havien definit com a dissidents en sector d'oposició, influent dintre la Confederació? I posats en aquest terreny, la posició dels Trenta en dissidència desvirtuava el principi vital de la Confederació?

En cercar el mètode guaridor de la malaltia social, dintre l'Esquerra es dibuixaran tal vegada aquelles tres teories a tàctiques retretes però, en resum, elles negaran el principi evolutiu, progressista i revolucionari de l'Esquerra? Jo crec que no perquè en quan un sector no es senti conforme amb una trajectòria fidel als principis bàsics del partit, aquell sector deu de considerar-se dissident i dimitir. I en el que fa referència al grup dels Disset, grup perfectament d'acord amb l'ortodòxia doctrinària d'Esquerra, la seva posició no pot ésser considerada jamai com a escipient sinó com a factor combustiu i supermotriu del nostre partit. Porti o deixi de portar més o menys empenta, la quantitat de fogsositat que dugui ingertada, a nosaltres, revolucionaris segons diem, no ens pot esverar.

I un partit que en els seus Principis bàsics diu que aspira a «...la transformació progressiva de l'actual règim de propietat privada en un altre de col·lectiu que faci impossible l'exploitació econòmica de l'home per l'home...» per a nosaltres, obrers, homes d'avançada, revolucionaris, pot ésser perfectament el pas que es dibuixa en l'horitzó de les nostres concepcions de la filosofia social.

En el proper treball seguirem sobre aquests punts.

HECTOR PUIG I BUSSOT.

TRALLAZOS

— Unas «hermanitas» en espera de un auto a la puerta de un «garaje», hacen comentarios, sugiriéndoles decir «que no todos son gente de «paro forzoso», ¡algún gandul habrá por en medio, dicen «ellas».

¡Diantre de madres!... no sean ustedes (y vale el tratamiento) tan mal pensadas. Todos debemos ser hijos amparados por «su» Dios, al que guardáis y protegéis como «Magdalenas».

¡Caridad! falsa y pervertida, no te encubres, que te ven las orejas.

— Nada menos que de la ciudad de Alcoy, vinieron una nube de «hermanas» (¿tendré manía?) las cuales buscaban recursos (dinero) que todo iba destinado a un «Asilo» de huérfanos de aquella fabril población.

¡Demonio, y que viaje más largo y penoso, para demostrar la piedad con todos sus dones. ¡Y qué larga carrera!... Menos mal, que pudieron descansar en el «Hotel París», de Figueras.

Ni un comentario. Lo que es por mi parte, hago mutis.

— Por unos vistosos programas, me entero que en Bañolas se hacen ostentaciones callejeras, cuyo carácter tiende a ser una manifestación netamente carcupunda.

Ya ven pues los católicos que se les guarda el máximo de respeto, digo, se les «concede» toda la libertad que «ellos» necesitan.

Los guardias de Asalto los «guardamos» para los comunistas.

— ¡Señoras con pantalones!... Prueba irrefutable que sus maridos, hacen de niñera y barren la cocina...

Cosas del veraneo. ¿Conformes? Y no hablemos más.

— La «Lliga Catalana» ansia unas nuevas elecciones, para sacar a flote a muchos de sus adictos.

Se impondrán los ídolos de «Francisquet» y así «podrà fer-se una gran neteja».

¡Que la Providencia les favorezca y la Mancomunidad de «antafio» se lo pague!... y sus agraciados también. ¡Mancomunidad! Despensa de los intelectuales camuflados de la Lliga.

¡Llor, por lo del «Bunco de Barcelona»! ¡Hurra, por el de Tarrasa! (no del anarquista). ¡Victor, por los accionistas de la Cogeco!

«Mancomunidad» de intereses. ¿Verdad señores «consejeros» y conspicuos de la Lliga?

Me doy cuenta que estoy deshojando... y «plego el ram».

— ¿Que hay parados? ¿que hay crisis? que lo digan las ruedas y los neumáticos de los autos y la bencina que se consume. ¡Oh, la crisis!

— Aun que no estuve presente (dada mi categoría) en el original baile de trajes que se celebró el martes en el Restaurant de la «Gavina», persona que concurrió en aquel «sarao», me ha asegurado formalmente, que en aquel «santo» «recinto», no se veía la grave «crisis».

Lo que allí se podía sentir era el rubor en las mejillas, por los resquemores de la crítica, que debería ser dura, tremenda, contra el escarño envilecido, que trilla el rostro del necesitado.

ROMULO SUREDA

St. Feliu de Guixols, 31-8-33

ES VEN
DORMITORI COMPLET

RAÓ: PASSEIG GUIXOLS, 13

TRANSPORTS I AUTOS DE LLOGUER

DOMENEC OLIVER

Servei de càrrega i encàrrecs entre Palafugell, Palamós i Barcelona

Servei entre Palamós i Caldes de Malavella i de Palamós a Sant Feliu de Guixols i viceversa

PALAMOS

BARCELONA

Passeig Doctor Robert, 2 i 4. Tel. 46 * Princesa, 11, Tel. 19844.-Orgell, 25, Tel. 35914

Demaneu sempre

les excel·lents gasoses

BATET◆ Les gasoses **BATET** són fabricades únicament amb sucre**St. Feliu de Guixols**

Cemim.—Pels dies 8 i 9 ha organitzat el Centre Excursionista «Cemim» una interessant excursió a Rupit, La Salut i El Far, que promet veure's molt concorreguda.

L'ex president d'aquesta entitat Albert Bosch i Viñals tenia anunciada una suggestiva conferència sobre el tema: «Deures de l'excursionista». Donarem esment d'aquest acte en moment oportú.

Agrupació Romea.—Digne de lloança és la publicació del Butlletí d'aquesta entitat local, que ha començat a editar-se suara.

No és pròdig veure publicacions tan ben presentades, amb artística i acurada confecció, dedicades a servir de portaveu de societats professionals.

Ens plau donar esment de semblant edició, que honora als seus iniciadors.

Col·lecció de fotografies al saló de lectura de l'Hotel les Noies.—Marius de Bucovich té exposades a l'Hotel les Noies unes quantes fotografies artístiques, que de primer antuvi frapen l'interès del visitant. Es tracta d'una nodrida col·lecció de retrats i figures que captiven bellament per llur caràcter intrínsec. L'art de Bucovich és un art psicològic en plenitud. Copsa els matisos i els trets fisinòmics amb una destresa admirable. No sols hi viu en ell el sentiment de la bellesa; també hi trasllueix una ànima. Lo superficial resta a segon terme, per a dominar «l'esperit». Es la seva fotografia una obra «viva», producte d'una intuïció perfecta.

S'Agaró.—El concurs hípic que havia de tenir lloc els dies 8 i 10 de l'actual a l'explanada dels roserars de la vila de S'Agaró ha hagut d'ésser suspès fins a nova data, perquè els concursants militars que junt amb altres paisants hi devien prendre part, han estat demanats a incorporar-se als seus respectius regiments de cavalleria per a assistir a les grans manobres que han d'efectuar-se a la província de Lleida.

Exposició de pintures Denskar al Llevantí.—El sojorn a la nostra ciutat de distints elements estrangers que han coincidit en ella com a centre de repòs i inspiració, facilita la celebració d'actes dedicats al cultiu de l'espiritualitat.

La setmana passada parlàvem del concert ofert pel modern compositor Eissenmann a la sala del Catalunya. Avui ens pertoca comentar un altre acte de cultura, organitzat per l'artista indi Denskar a la sala del Casal Llevantí. Tal és l'exposició de pintures que ha estat oberta al públic durant aquests darrers dies, la qual ha tingut un remarcable interès.

ES VENEN 2 COTXES

■ Un ESTUDEBAKER SEDAN 4 portes, en molt bon estat, 6 rodes noves, faros Marxal per

2.500 Ptes.

Un BUICK SEDAN, ha fet 37 mil ktrs, 4 portes, 6 rodes noves, 5-7 places, completament nou per

5.000 Ptes.

Raó: EMILI GROS - Garatge - Carretera de Girona, 4 - PALAMÓS

Comitè Comarcal del Partit Republicà Federal del Baix Empordà

(Adherit a Esquerra Republicana de Catalunya)

Es convoca als Delegats que integren el Comitè Comarcal, a la reunió que tindrà lloc el diumenge, dia **10** de Setembre proper, a 3 hores de la tarda en el Centre Republicà Federal de Palamós.

ORDRE DEL DIA

- 1er. Cobrament de quotes vençudes.
- 2.º Discussió d'una proposta del Centre Republicà Federal Català de Sant Feliu de Guixols que fa referència a la indústria suro-tapera i resolució a prendre sobre la mateixa.
- 3er. Assumptes generals.

Palamós, 3 Setembre 1933.

EL SECRETARI, JOAN MATAMALA

EL PRESIDENT, JOSEP FABREGA

No gaudim de la suficient capacitat tècnica per a valorar els quadres exposats, però podem afirmar que, en conjunt, es tracta d'una important exhibició artística com poques vegades es pot fruit a la nostra ciutat.

Agrupació Lliurepensadora.—En la última reunió que va celebrar la societat «Agrupació Lliurepensadora» d'aquesta ciutat, es va nomenar secretari de la mateixa al soci Ròmul Sureda, per haver renunciat dit càrrec el senyor Josep Dispés.

REGISTRE CIVIL.—Moviment demogràfic registrat en aquesta ciutat durant els dies 1 al 6 del mes que som:

Naixements.—Noia N., filla de Francesc Audet i de Maria Sánchez.

Matrimonis.—Sebastià Roura Xiberta amb Maria Guitart Cantenys; Manuel Mantes Martí amb Celestina Pi Fabregas.

Defuncions.—Joan Pagés Castelló, de 24 anys, solter.

—Entre els acords adoptats per la junta municipal de Sanitat el dimarts d'aquesta setmana, figura el de la prohibició terminant que circulin pels carrers els remats de cabres que es destinen a la producció de llet pel consum públic, així com la pràctica d'inspeccions a les quadres de l'esmentat bestiar.

—Amb la projecció de la interessant opereta «Las alegres chicas de Viena» i amb la novetat dels dibuixos sonors en colors, devia inaugurar-se ahir la temporada de cine en el Saló Novetats. El Saló Catalunya no es diu encara quan començarà i en la Sala del «Casal Llevantí» sembla que serà dintre de quinze dies.

Tennis.-S'Agaró Country Club.—

El dissabte i diumenge a la tarda es jugaren respectivament, les finals dels partits individual i dobles d'homes del I Concurs Social de tennis del S'Agaró Country Club.

El repartiment de premis es verificà al pati de l'Hostat de la Gavina, al tè del diumenge, d'acord amb la següent classificació:

Individual homes: primer premi, copa «Banyes de S'Agaró», Raul Puig; segon premi, copa S'Agaró Country Club, Bartomeu Puiggrós; tercer premi, 2 medalles, 1 d'argent i 1 de bronze i quart premi, de la Casa «Bayer» de Barcelona. Queda el partit entre 3 i 4 pendent de jugar-lo Manuel Estrada i Francesc Delgado.

Doble homes: primer premi, 2 copes del senyor Josep Ensesa, R. Puig i J. Estrada; segon premi, 2 copes de l'Hostal de la Gavina, B. Puiggrós i M. Estrada.

Ajuntament de Sant Feliu de Guixols.—Havent acordat aquesta corporació la imposició de contribucions especials per les obres de sanejament i millora de construcció de clavegueres en les rieres de les Comes, de Sant Amanci i del Monestir i pavimentació i cobriment del jas de la darrera d'acord amb el que prescriuen els articles 332, 354 i 355 de l'Estatut municipal, es convoca l'assemblea general dels veïns afectats, que ho són tots els propietaris del casc de la ciutat, la qual assemblea es celebrarà en aquesta Casa Consistorial el dia 11 de setembre proper a l'hora de les set de la tarda, per tal de constituir l'Associació administrativa de contribuents, cas que així ho desitgin i demés que disposa l'Estatut municipal i ensem tractar de les susdites contribucions especials.

Sant Feliu de Guixols, 30 d'Agost de 1933. El president de la Comissió gestora, Ponç Valls.

Escola Municipal d'Idiomes.—El fall definitiu per a la provisió de la plaça de professor de francès i anglès per a l'Escola Municipal d'Idiomes resta formulat en el text exacte del dictamen que ha estat emès, que es el següent:

«Els sotasignats, components del Tribunal nomenat per a fallar el concurs per a la provisió d'una plaça de professor dels idiomes francès i anglès:

Declaren: que a llur judici i com a resultat de les proves definitives realitzades en el dia de la data, dels dos concursants sotmesos a les dites proves, la senyoreta Concepció Llorens i Llorens, és qui ha demostrat majors aptituds per a l'ensenyament dels esmentats idiomes, i en conseqüència proposen a aquesta Comissió Gestora que vulgui acordar el nomenament definitiu en favor de la susdita senyoreta.

Sant Feliu de Guixols, 30 d'Agost de 1933.—J. Gibert, J. Linares, J. Cou-tier».

La Federació de Municipis Catalans.—El dissabte passat es celebrà una reunió a la Cambra de Comerç d'aquesta ciutat auspiciada per la F. de M. C., a la qual foren convocats els fabricants d'aglomerats de suro per a escoltar per veu d'un delegat de la Federació el projecte de propaganda que en favor del producte esmentat vol dirigir l'organisme al ludit.

No tenim referències d'aquesta reunió, per la qual cosa ens veiem privats de donar-ne avui un esment.

Sessió de l'Ajuntament del dia 30 d'Agost.—Valls i Campà.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Llegida una instància de la Societat «Casal Llevantí» en la qual es demana permís per a regar el troç de Passeig enfront de son estatge social, utilitzant la boca de regatge propietat del Municipi allí existent, s'acorda accedir-hi per existir altres concessions idèntiques a la que es demana.

S'aproven instàncies d'en Joan Pujol (obres) i de n'Albert Surís (construcció d'un mur per a consolidar un marge lliandant amb la riera de Mascanada).

Referent a la instància presentada per en Miquel Payet, demanant la reposició d'un acord pres pel Municipi, s'acorda estudiades les causes que adueix, no haver-hi lloc per a canviar l'acord de referència. Queda però, autoritzat per a presentar instància i plans de l'abelló construït clandestinament a fi de recabar la seva aprovació previ pagament dels drets que calguin.

Es dona compte de l'examen efectuat als mestres que regenten amb caràcter interí les escoltes de francès i anglès, resultant del dictamen emès pels professors senyors Goutier i Gibert, elegida per a ocupar-les en propietat la senyoreta Concepció Llorens.

Campà proposa senyalar del 1 al 15 del pròxim setembre, per a la inscripció de matrícules per a l'escola d'idiomes.

I no havent-hi altres assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a un quart d'onze de la vetlla.

Indústria Suro-Tapera

La Casa-Bloc de la Generalitat. — Havent-se decidit posar en pràctica el projecte de Casa-Bloc ideat pels arquitectes de la Comissaria de la Casa Obrera de la Generalitat, amb el fi de reduir els efectes de l'atur forçós, segons els càlculs del projecte s'hi empraran en la seva construcció unes 100 tonelles de suro aglomerat en unes 50.000 pessetes.

Es digne d'esment l'interès exponantí palesat a favor de les aplicacions del suro pels arquitectes de la Comissaria, els quals a cada avinentesa s'esforcen en plantejar científicament les aventatges del suro en les construccions modernes.

El Congrés d'Atenes. — S'ha celebrat a Atenes un Congrés internacional d'Arquitectes.

A aquest acte hi assistí una representació d'arquitectes catalans pertanyents a la *Gatpac*, dels que formen el quadre professional de la Comissaria de la Casa Obrera de la Generalitat, entre els quals l'entusiasta i il·lustre gestor del vanguardisme català Sr. M. Sert.

Les intervencions d'aquesta representació catalana a favor de les aplicacions del suro en les construccions foren objecte d'un especial interès, atraient particularment la força científica de les seves demostracions per a deixar ben palès que el suro és un article l'ús del qual afavoreix resoltament les condicions higièniques de les obres.

Correspondència pública

Sant Feliu de Guíxols, 21 d'Agost de 1933.

Sr. Director de l'*Onada*. — Ciutat.

Distingit senyor: En el darrer número del setmanari de la vostra digna direcció aparegué un reportatge titulat «Què passa?» en el qual, i amb una malícia més o menys paternalista, s'al·ludia una suposada mar de fons que, si us hem de creure, hi ha en el sí de «Joventut Catalanista Republicana».

Es feia remarcar que els comentaris a rel d'aquest fet havien estat pocs. Pocs o molts, això no ens capfica. I us agraim l'observació perquè no en sabíem res. Però tant si han neguitat algun conciudadà com si no han arribat a remoure, ni lleument, les aigües més o menys cristal·lines del llac encantat de la política local, pel fet de veure'ns al·ludits a les planes, generalment ponderades, de l'*Onada*, us preguem la inserció d'aquesta carta oberta, la qual cosa, al mateix temps que serà un petit esplai periodístic per part nostra, luxe que encara no ens podem permetre, contribuirà a informar els vostres lectors del què i el com d'aquesta suposada mar de fons.

Ni de bon tros entrava dins les nostres intencions donar estat públic a les qüestions d'ordre interior de la Societat. Naturalment, però, davant l'honor que ens concedeix aquest setmanari deixem de banda les nostres aprensions i creiem que potser seria necessari completar el vostre reportatge amb uns lleugers aclariments que desvirtuessin el mal efecte que hagués pogut produir aquell als conciudadans que desconeixen els proce-

SERVEI D'AUTOS DE LLOGUER

Robert Marañà

Sta. Llúcia, 25 - St. Feliu de Guíxols - Tel. 119

Banc de Palafrugell

Palafrugell - Sant Feliu de Guíxols - La Bisbal - Torroella de Montgrí - Llagostera

Sucursal de Sant Feliu de Guíxols

TOTA MENA D'OPERACIONS BANCARIES

diments que regulen la vida de «Joventut Catalanista Republicana».

Consti, però, que si el comentarista en lloc de tractar-se d'un setmanari independent i disposat sempre a fer-se eco de les inquietuts culturals o polítiques de la joventut guixolencs com encara creiem és l'*Onada*, s'hagués tractat d'una publicació tutelada per algun nucli polític, nosaltres, naturalment, no ens hauríem preocupat, perquè ja sabem que en les planes d'un setmanari polític, el comentari no hauria anat a res més que a matar la gana de «potins» dels correligionaris. I si algun moment se'ns hagués ocorregut dubtar de la independència de l'*Onada*, que consti que per això no ens haurien faltat motius, puix encara que el fet, amb tot i la seva importància, fou discretament escamotejat des del setmanari, un dia i després d'una mar de fons amb tots els ets i uts com són les mars de fons que s'estimen, els pocs guixolencs que es preocupen d'aquestes coses, la cultura i la política, veieren desil·lusionats com l'*Onada* deixava lliures, més o menys suaument, a les nostres platges, el director i un redactor del setmanari que, al nostre entendre, donaven precisament a la publicació un to que no podem menys que enyorar, tant per la seva independència com per la gallardia amb que exposaven els seus punts de vista.

Cenyint-nos més al motiu d'aquesta carta oberta hem de fer constar d'una manera categòrica que els elements de «Joventut Catalanista Republicana», tenim com a honor, que pot ésser per altres serà considerat com una candidesa ensucrada, no deixarnos guiar a cegues per cap personalisme. De bona fe creiem que encara és possible organitzar-se políticament sense que la pretensió d'un càrrec immediat hagi de fer veure les coses de manera diferent a com es pensen. I pel que fa a les discrepàncies, els components de «Joventut Catalanista Republicana», síguem els que síguem, estem molt ben avinguts. Ja hi podeu pujar de peus. I ho estem tan de ben avinguts que quan ens hem trobat amb que l'home que des de la fundació presidia l'entitat es deixava portar per un excés de personalisme, tan disgustat i estantís, com gairebé tots els

personalismes, no hem dubtat a prescindir d'ell d'una manera tan democràtica com unànime, i sense cap mena de manies.

No volem abusar de la vostra hospitalitat i per tant no anem a exposar què ens proposem. Això serà objecte d'un miting el prop·vinent Setembre, al qual sou des d'ara convidats. Ja ens perdonaran els amics de l'*Onada* que ens hàgim pres la llibertat d'omplir-los un parell de columnes que, segurament, necessiten per a altres qüestions més interessants. Però com que per ara no tenim el propòsit de reincidir, passi aquesta vegada el sacrifici. I no atribueixin a pedanteria que els fem avinent que, al nostre modest entendre, la millor sentència de l'inoblidable doctor Pangloss és aquella que, més o menys, diu que cadascú cuidi del seu hort.

I així tots anirem bé.

Amb tot l'afecte,

«Joventut Catalanista Republicana»
LLUIS SAURA
Secretari

Sr. Director de EL PROGRAMA

Ciutat.

Molt senyor meu: Li agrairé que vulgui inserir en les columnes del seu periòdic les ratlles que segueixen.

Afectuosament el saluda, en nom i representació de la Junta de Govern del «Casal Llevantí».

El President,
E. JUNCA.

En aquestes mateixes columnes aparegué la setmana passada una «Nota pregada», firmada pel senyor J. Agustí, en nom i representació de la Junta del C. E. M. I. M., fent públic que el no haver-se celebrat en aquell Centre l'exposició del pintor indi senyor Sukumar Deuskar «és degut a unes maniobres del «Casal Llevantí» prop de l'expositor, havent-los estat sostreta la dita exposició quan ja es tenien fets tots els tràmits».

Això que afirma el senyor Agustí és fals, completament fals i solament pot escriure's a la babalà o bé obeint suggerències estranyes que sovint amaguen dubtoses intencions.

Dit això, que ningú no és capaç de desmentir, podríem donar per acabada la nostra resposta però, com que creiem necessari que tothom conegui l'actuació d'aquesta Junta, volem donar-ne una lleugera explicació.

En Ferran Gandol visità el nostre Presi-

dent posant-li de manifest els desigs del pintor senyor Sukumar Deuskar d'exposar algunes de les seves obres en el saló del primer pis del «Casal Llevantí»; s'accedí als tals desigs i alguns dies més tard els dits senyors s'entrevistaren amb el nostre President, visitaren junts el saló de referència i el senyor Sukumar Deuskar indicà la necessitat d'ajornar per alguns dies la inauguració de l'exposició per no haver-li arribat encara algunes obres que tenia exposades a Londres. Li contestàrem que, per part de la Junta, no hi havia cap inconvenient. Més tard rebérem novament la visita del senyor Sukumar Deuskar, acompanyat aquesta vegada del senyor Joan Llenas, i ens assabentà que, havent-li arribat les obres que li mancaven, podríem senyalar la data per a inaugurar l'exposició, responent-li la Junta que ho deixava a la seva conveniència mentre l'avisés amb un parell de dies d'anticipació per a retirar les taules de ping-pong instal·lades en aquell saló.

Aquesta és la única intervenció que la Junta de Govern del «Casal Llevantí» ha tingut en l'exposició del pintor indi. Ara el senyor J. Agustí, o els seus consellers (?), demostraran ésser poc cavallers si no sostenen la seva acusació o, més ben dit, si no posen al descobert, sense miraments de cap mena, les maniobres del «Casal Llevantí». Un Centre com el C. E. M. I. M., amb caire cultural, deu donar la sensació de serietat i aquesta no es veuria en lloc si les coses quedessin tal com estan.

En quant el segon paràgraf de la nota que comentem cal, per a contestar-lo, que la Junta del C. E. M. I. M. digui les coses pel seu propi nom, puix que fins ara no sabem del què ens parla.

Per acabar i per si no és prou convincent el que deixem apuntat, apel·lem el testimoni dels esmentats senyors Sukumar Deuskar, Ferran Gandol i Joan Llenas, úniques persones amb les quals, i amb referència a l'exposició que ens ocupa, ha tractat la Junta de Govern del «Casal Llevantí».

Corroborant el que deixem apuntat, hem rebut dels senyors Sukumar Deuskar i Ramon Matas Arxer les lletres que copiem a continuació, els originals de les quals, el del primer en anglès, estan a disposició d'aquell que vulgui examinar-los.

«Sr. President del «Casal Llevantí»,
Present

Havent llegit la lletra publicada pel C. E. M. I. M. en la premsa local de la setmana passada, el contingut de la qual nota m'ha sorprès en gran manera, me permeto senyalar que l'exposició de referència va ésser feta en el «Casal Llevantí» de la meua pròpia iniciativa i sense cap influència extranya, ni suggerències de ningú.

Per posar en clar la meua posició dec afirmar que jo ja havia informat al President del C. E. M. I. M. per mediació del senyor Joan Llenas de les diverses causes per les quals jo no vaig creure convenient celebrar l'exposició a la dita Societat.

Més a més, desitjo posar de relleu que en cap moment no vaig contraure cap compromís definitiu amb el President del C. E. M. I. M. referent a aquesta exposició. Solament vaig obtenir la informació necessària per si es donés el cas que decidís celebrar l'exposició en el seu local.

Sentint aquest mal entès, resto afectuosament — SÜKUMAR DEUSKAR.»

«Sr. President del «Casal Llevantí»,
Present

Entenent que el segon paràgraf de la nota pregada del C. E. M. I. M. apareguda en el darrer número de l'*Onada* podria al·ludir a la nostra recent exposició en el dit Centre, ens plau fer constar categòricament, que nosaltres no hem sigut objecte de cap suggestió ni proposició oficial ni oticiosa de ningú de la Junta, ni de fora, del «Casal Llevantí» que pugui interpretar-se en el sentit que allà es pressuposa.

Es més, tenim la convicció que si la Junta del Casal, assabentada de la nostra intenció d'exposar, i donada la nostra condició de soci, ens hagués volgut fer la distinció d'oferir-nos el seu saló, ningú hauria tingut dret procedint en bona fe, de fer suposicions de tal índole.

El saluda atentament,

R. MATAS ARXER.»

Taxis Villosa

Fermí Galàn (ex Creu), 17 Tel. 80
Sant Feliu de Guíxols